

Problem umetnostne galerije

Marko Kandič

17. september 2006

Za začetek si oglejmo naslednji primer. Recimo, da imamo v galeriji polno vrednih slik in nočemo, da bi jih kdo ukradel. Seveda si želimo, da bi lahko to preprečili. V ta namen postavimo stražarje v galerijo in sicer tako, da so v vsakem trenutku vse slike pod nadzorom. Predstavili bomo nekaj primerov stražarjev in umetnostnih galerij ter podali temeljne rezultate in hipoteze iz tega področja.

1 Osnovne definicije in lastnosti

Definicija 1.1 V \mathbb{R}^2 imamo za $n \geq 3$ zaporedje točk v_1, \dots, v_n , ki jih povežemo z odsekoma linearno krivuljo sestavljeno iz daljic $e_1 = v_1v_2, e_2 = v_2v_3, \dots, e_n = v_nv_1$. Ta krivulja omejuje poligon, če velja:

- (a) Zaporedni daljici se sekata v natanko eni točki.
- (b) Poljubni nezaporedni daljici se ne sekata.

Pobližje si oglejmo zgornjo definicijo. Za $i = 1, \dots, n-1$ velja

$$e_i \cap e_{i+1} = v_{i+1} \quad \text{ter} \quad e_1 \cap e_n = v_1.$$

Povedali smo le kaj omejuje poligon, nismo pa še povedali kaj poligon točno je.

Definicija 1.2 Poligon je zaprtje omejene komponente množice $\mathbb{R}^2 \setminus \bigcup_{i=1}^n e_i$ in ga označimo z P . Rob poligona pa označimo ∂P kar je v našem primeru unija daljic e_i .

Definicija 1.3 Če ima poligon P stranice vzporedne osem x ter y , potem mu pravimo ortogonalni poligon.

Definicija 1.4 Če pa ima poligon P v svoji notranjosti m disjunktnih poligonov P_1, \dots, P_m , potem poligonu P pravimo poligon z luknjami. Luknje predstavljajo poligoni P_1, \dots, P_m . K ogliščem poligona z luknjami štejemo še oglišča lukenj.

Opomba: Naj bo P poligon z luknjami P_1, \dots, P_m . Potem naš poligon z luknjami označimo kot $P \setminus \bigcup_{i=1}^m P_i$.

Naj bo P poligon in $p \in P$ neka točka. Potem rečemo, da je točka p vidna točki q , če cela daljica pq leži v P . Množica točk, ki so vidne točki p je kompaktna, saj je unija končno mnogo zaprtih trikotnikov. Trikotnike dobimo tako, da iz p potegnemo premice skozi oglišča poligona P . Tako smo dobili trikotnike, ki so vidni iz p . Ker je množica vidnih točk kompaktna, potem je tudi zaprta, saj je \mathbb{R}^2 Hausdorffov prostor. Torej je množica točk, ki niso vidne iz točke p ravno odprta množica kot komplement zaprte. Naj bo p' poljubna točka iz množice nevidnih točk. Zaradi odprtosti obstaja neka okolica točke p' za katero velja, da nobena točka v njej ni vidna iz točke p .

Definicija 1.5 Naj bo P poligon ter $S \subseteq P$ neka njegova podmnožica. Pravimo, da je P zastražen z množico S , če je vsaka točka $p \in P$ vidna neki točki iz S . Točke iz S imenujemo stražarji.

Seveda poznamo več vrst stražarjev. Najpreprostejši so t -stražarji. Ti so poljubne točke v polgonu. Če pa poligon zastražimo s stražarji v ogliščih poligona, potem jih imenujemo o -stražarji.

2 Chvátalov izrek

Chvátal je prvi dokazal, da je $\lfloor \frac{n}{3} \rfloor$ stražarjev vedno dovolj, da zastražimo poljuben poligon z n oglišči. Ker je njegov dokaz precej obsežen, bomo predstavili Friskov dokaz.

Definicija 2.1 Diagonala poligona P je vsaka daljica $ab \subseteq P$, ki povezuje oglišča $a, b \in P$ ter zanjo velja $ab \cap \partial P = \{a, b\}$.

S pomočjo definicije diagonale lahko definiramo triangulacijo poligona. Triangulacija poligona P je razdelitev poligona na trikotnike z dodajanjem diagonal, ki se sekajo samo v ogliščih poligona. Naslednjo lemo, ki je intuitivno jasna, bomo navedli brez dokaza.

Lema 2.1 Vsak poligon z vsaj 4-imi oglišči ima diagonalo.

Lema 2.2 Vsak poligon z $n \geq 3$ oglišči lahko trianguliramo z dodajanjem 0 ali več diagonal. Triangulacija poligona z n oglišči vsebuje $n - 3$ diagonal.

Dokaz: Za $n = 3$ trditev drži, saj imamo trikotnik in dodamo 0 diagonal. Naj za $n \geq 3$ trditev drži. Poligonu z $n + 1$ oglišči dodamo diagonalo. Diagonala obstaja po prejšnji lemi. Poligon tako razpade na dva dela. Oba dela sta spet poligona z n_1 in n_2 oglišči, dodana diagonala pa predstavlja stranico, ki je skupna obema poligonoma. Vsak poligon ima n ali manj oglišč saj nismo dodali nobenega oglišča in v vsakem delu je poleg krajišč diagonale vsaj še eno oglišče. Torej lahko na obeh delih uporabimo indukcijsko predpostavko. Po predpostavki oba poligona vsebujeta $n_1 - 3$ in $n_2 - 3$ diagonal zapored. Vemo, da velja

$$n_1 + n_2 = (n + 1) + 2 = n + 3,$$

saj smo dva oglišča dvakrat šteli. Torej je vseh diagonal v prvotnem polgonu ravno

$$(n_1 - 3) + (n_2 - 3) + 1 = (n + 1) - 3.$$

■

Lema 2.3 *Triangulacija poligona z n oglišči vsebuje vsaj dve oglišči stopnje 2.*

Dokaz: Če je $n = 3$, potem imamo trikotnik in trditev drži. Predpostavimo, da trditev drži za $n \geq 3$. Z indukcijo bomo pokazali, da trditev drži tudi za $n + 1$. V triangulaciji poligona z $n + 1$ oglišči imamo $n - 2$ diagonale. Naj bo D ena od njih. Diagonala D triangulacijo deli na dve novi triangulaciji in vsaka od njiju ima n ali manj oglišč, saj je v vsaki poleg krajišč diagonale D vsaj še eno oglišče. Uporabimo induksijsko predpostavko na obeh triangulacijah. V vsaki dobimo vsaj dve oglišči stopnje 2 od katerih vsaj eno ni krajišče diagonale D , sicer že na začetku ne bi imeli triangulacije. Torej smo v vsakem delu dobili vsaj eno oglišče stopnje 2, ki ni krajišče diagonale D . Triangulaciji spet združimo in dobimo vsaj dve oglišči stopnje 2, saj se stopnja spremeni le ogliščema, ki sta bila krajišči diagonale D . ■

Lema 2.4 *Graf, ki ga določa triangulacija poligona z n oglišči, ima 3–barvanje točk.*

Dokaz: Lemo bomo dokazali s pomočjo matematične indukcije. Za $n = 3$ imamo trikotnik in trditev drži. Predpostavimo, da trditev drži za $n \geq 3$. Pokažimo, da trditev drži za $n + 1$. V triangulaciji poligona z $n + 1$ točkami izberemo točko stopnje dve, ki obstaja po prejšnjem lemi. Točko označimo z v , njeni sosedi pa z a in b . Odstranimo točko v , tako da povezavi av in bv nadomestimo s povezavo ab . Ker trikotnik avb vsebuje samo oglišča a, v in b ter stranice, ki povezujejo ta tri oglišča, dobimo triangulacijo poligona z n točkami. Triangulacija ima 3–barvanje po induksijski predpostavki. Sedaj točko v dodamo poligonu in jo pobarvamo z barvo, s katero nismo pobarvali točk a in b . ■

Izrek 2.5 (Chvátal) *Poljuben poligon z n oglišči lahko vedno zastražimo z $\lfloor \frac{n}{3} \rfloor$ stražarji.*

Dokaz: Poligon trianguliramo z dodajanjem diagonal. Po lemi ima triangulacija 3–barvanje. Označimo barve z a, b, c . Naj b $T_x, x \in \{a, b, c\}$ množica točk, ki smo jih pobarvali z barvo x . Brez škode za splošnost lahko predpostavimo $|T_a| \leq |T_b| \leq |T_c|$. Potem je $|T_a| \leq \frac{n}{3}$. Stražarje postavimo v oglišča, ki smo jih pobarvali z barvo a . Poljubna točka p poligona P leži v enem izmed trikotnikov, ta pa vsebuje tudi oglišče $q \in T_a$. Ker je trikotnik konveksen lik, q vidi p . ■

Hipoteza 1 (Shermer) *Vsak poligon z n točkami in h luknjami se lahko zastraži z $\lfloor \frac{n+h}{3} \rfloor$ o–stražarji.*

Izrek 2.6 (Bjorling-Suchs) *Če ima poligon h lukenj in n točk skupaj, potem je $\lfloor \frac{n+h}{3} \rfloor$ stražarjev vedno dovolj in včasih tudi potrebno, da zastražimo poligon.*

3 Tradicionalna umetnostna galerija

Pod pojmom tradicionalne umetnostne galerije si predstavljamo pravokotno stavbo s pravokotnimi stenami ter s sobami, ki so povezani z vratmi, če imata sobi skupno stranico. Spet nas zanima koliko stražarjev moramo postaviti na vrata med sobami, da bodo vse sobe zastražene.

Opomba: Če je stražar postavljen med vrati obeh sob, potem vidi obe sobi.

Liha komponenta grafa G je neka komponenta K za katero velja, da je moč množice K liho število. To pomeni, da je $|K|$ liho število. Definirajmo še pojem prirejanja in popolnega prirejanja. Prirejanje grafa G je neka množica povezav M za katero velja, da nobeni dve izmed povezav množice M nimata skupnega vozlišča. Če za vsako vozlišče v grafa G obstaja povezava $e \in M$, da je v njeno krajišče, potem je M popolno prirejanje.

Izrek 3.1 *Graf G ima popolno prirejanje natanko takrat, ko za vsako podmnožico $S \subseteq V(G)$ velja, da število lihih komponent grafa $G \setminus S$ ni večje od $|S|$.*

Tudi dokaz tega izreka bomo izpustili. Z njegovo pomočjo pa lahko dokažemo naslednji izrek:

Izrek 3.2 *Tradicionalno galerijo z n sobami lahko zastražimo z $\lceil \frac{n}{2} \rceil$ t-stražarji.*

Dokaz: Naj bo T tradicionalna galerija z n sobami: S_1, \dots, S_n . Z $G(T)$ označimo prirejeni graf galerije T : vsaka soba S_i predstavlja točko v_i grafa $G(T)$ in vsaka vrata, ki povezujejo dve sobi S_i in S_j predstavljajo povezavo e_{ij} v $G(T)$. Ker je celotna galerija povezana, je tudi njen prirejeni graf povezan.

Pokazali bomo: če ima graf $G(T)$ sodo mnogo točk, potem ima popolno prirejanje M . S tem pa bomo dokazali tudi našo trditev, saj lahko $\lceil \frac{n}{2} \rceil$ stražarjev izberemo s pomočjo prirejanja M . Za vsako povezavo $e_{ij} \in M$ postavimo stražarja med vrata sob S_i in S_j in tako zastražimo celo galerijo T . Če imamo v galeriji T liho sob, potem pa poljubno sobo galerije razdelimo na dve sobi in uporabimo pravkar dokazano trditev za sodo število sob.

Predpostavimo sedaj, da ima $G(T)$ sodo mnogo mnogo točk. Da ima $G(T)$ popolno prirejanje bomo dokazali s pomočjo prejšnjega izreka. Naj bo S poljubna podmnožica množice $V(G(T))$ in k število povezanih komponent grafa $G(T) \setminus S$. Opazimo lahko, da vsaka povezana komponenta C_i grafa $G(T)$ predstavlja ortogonalen poligon $P_i \subseteq T$. Vsak poligon P_i ima najmanj štiri oglišča, zato je vsota oglišč po vseh komponentah $G(T) \setminus S$ najmanj $4k$. Označimo vsoto števil oglišč po vseh k komponentah z v_k . Torej velja $v_k \geq 4k$.

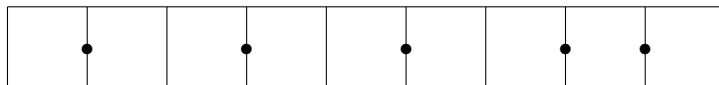
Če sedaj pravokotnik, ki ustreza točki iz S , damo nazaj v T , se vsota števila oglišč vseh novih komponent zmanjša za največ štiri oglišča. Torej je vsota oglišč po vseh komponentah vsaj $v_k - 4$. Če je kakšno oglišče v v_k dvakrat ali večkrat šteto, kar se lahko zgodi, ko se sobe stikajo, lahko z dodajanjem pravokotnika ne zmanjšamo vsote v_k , oziroma jo zmanjšamo za ena namesto za dve ali za dve namesto za tri ali za tri namesto za štiri.

Ko dodamo vse pravokotnike, ki ustrezajo množici S , nam ostanejo samo štiri oglišča, ki pripadajo galeriji T . V vsakem od $|S|$ korakov se je vsota V_k zmanjšala za največ štiri. Torej velja

$$4k \leq v_k \quad \text{in} \quad v_k - 4|S| \leq 4.$$

Odkoder sledi $k \leq |S| + 1$. Če je komponent natanko $|S| + 1$ in so vse lihe, dobimo protislovje s predpostavko, da ima $G(T)$ sodo mnogo točk. Torej je vsaj ena komponenta soda in je zato število lihih komponent v $G(T) \setminus S$ manjše ali enako $|S|$. ■

Primer 3.1 Podajmo primer tradicionalne galerije z n sobami za katero potrebujemo $\lceil \frac{n}{2} \rceil$ t –stražarjev. Če je n sodo, potem postavimo stražarja med vrata prve in druge sobe, med vrata tretje in četrte sobe in tako naprej. Tako postavimo $\frac{n}{2}$ stražarjev. V primeru, ko je n liho pa postavljamo stražarje na podoben način kot v primeru, ko je bil n sod. Sedaj bo ostala ena soba nezastražena. Primer, ko je $n = 9$, je predstavljen spodaj. Seveda bi lahko za poljubno naravno število n skonstruirali podoben zgled.

4 Ostali primeri umetnostnih galerij

4.1 Umetnostna galerija z notranjimi stenami

Umetnostna galerija, ki jo predstavimo kot poligon z n oglišči in m diagonalami, ki se ne sekajo, imenujemo umetnostna galerija z notranjimi stenami. Diagonale predstavljajo notranje stene in imajo nameščena majhna vrata.

Izrek 4.1 (Kündgen) $\lfloor \frac{2n-2}{3} \rfloor$ stražarjev je vedno dovolj, da zastražijo umetnostno galerijo z notranjimi stenami in n oglišči. Če je $m = \lfloor \frac{2n}{3} \rfloor - 2$, potem velja celo enakost.

4.2 Poligoni z mobilnimi stražarji

Stražarjem, ki jim dovolimo premikanje po daljici, ki je vsebovana v celoti v poligonu pravimo mobilni stražarji oziroma m –stražarji. m –stražar vidi vse točke, ki so vidne katerikoli točki na daljici, po kateri se lahko premika. Zato je cela daljica m –stražar.

Izrek 4.2 (O'Rourke) Če želimo zastražiti poligon z m –stražarji, ki se premikajo po diagonalah poligona z n oglišči, potem jih potrebujemo $\lfloor \frac{n}{4} \rfloor$

Izrek 4.3 (Aggarwal) Da zastražimo ortogonalen poligon potrebujemo $\lfloor \frac{3n+4}{16} \rfloor$ m –stražarjev.

Izrek 4.4 (Györy-Hoffman-Kriegel-Shermer) Imejmo ortogonalen poligon na n ogliščih in h luknjami. Potem potrebujemo $\lfloor \frac{3n+4h+4}{16} \rfloor$ mobilnih stražarjev, da ga zastražimo.

4.3 r –zastraženi poligoni

Definicija 4.1 Stražarji, ki se lahko premikajo po stranici poligona, se imenujejo r –stražarji. Torej so r –stražarji ravno stranice.

Hipoteza 2 (Touissant) *Za poligone z $n \geq 14$ oglišči je $\lfloor \frac{n}{2} \rfloor$ r –stražarjev vedno dovolj, da zastražijo poligon z n oglišči.*

Izrek 4.5 (Shermer) $\lfloor \frac{3n}{10} \rfloor$ r –stražarjev vedno lahko zastraži poligon z n oglišči za vsak $n \in \mathbb{N} \setminus \{3, 6, 13\}$.

4.4 Problem zapora in trdnjave

Zanima nas koliko r –stražarjev potrebujemo, da zastražimo zunanost poljubnega poligona z n oglišči. To je problem trdnjave. Podobno nas zanima koliko o –stražarjev potrebujemo, da zastražimo zunanost in notranost poligona z n oglišči. To pa je problem zapora.

Predstavimo važnejše rezultate iz tega področja.

Izrek 4.6 (O’Rourke-Wood) *V poljubnem poligonu z n oglišči $\lceil \frac{n}{2} \rceil$ o –stražarjev reši problem trdnjave. Če je poligon tudi konveksen, potem jih toliko tudi potrebujemo.*

Izrek 4.7 (Aggarwal) $\lceil \frac{n}{4} \rceil + 1$ o –stražarjev reši problem trdnjave za ortogonalne poligone na n ogliščih.

Za konec podajmo še O’Rourkeovo hipotezo.

Hipoteza 3 (O’Rourke) $\lceil \frac{n}{2} \rceil$ o –stražarjev je dovolj, da zastražijo zunanost in notranost poligona z n oglišči.

Literatura

- [1] Aggarwal A.: *The art gallery theorem: its variations, applications and algorithmic aspects.*
- [2] Cikač V.: *Problem umetnostne galerije za ortogonalne poligone.*
- [3] O’Rourke J.: *Galleries need fewer mobile guards: a variation to Chvatál’s theorem.*
- [4] Zyliniski P.: *Placing guards in art galleries by graph colouring.*